

Hafızalarda Silinmeyenler...

Efelerin Cevizi...

Hüseyin ÇALIŞKAN

Yıllar öncesiydi. Bizim bahçede iki adet ceviz ağacı vardı. Köydeki diğer meyve ağaçları gibi bizim köyde başka ceviz ağacı yoktu. Gerçi Yukarı topallarda ve Topçu'da bazı ceviz ağaçları vardı ama bizim Aydoğmuş'ta başka ceviz ağacı yoktu. Ama ben burda en şanslı olanlardım. Zira iki adet ceviz ağacında bizim bahçede bulunuyor ve gündüzleri rahatlıkla pekala dalına çıkıp hatta akşama kadar inmediğim günlerde olurdu. Hatta bazı kereler ağacın en tepe noktasından elli santime yakın yükseğe çıkardım. Tabi diğer arkadaşlar rahmetli dedemin korkusundan pek yaşanamazlardı ama onlarda geceleri giderlerdi. Bilirdim ama birşey demezdim daha doğrusu diyemezdim. Zira aynı arkadaş grubuyduk.

Değerli hemşehrilerim bunları anlatırken sanmayın ki badem, elma, armut ve ceviz derken bunlara zarar verircesine değil de çocukluk macerası işte yiyecek kadar alırdık hepsi o. Bazı zamanlar hiçte yemezdim ama mutlaka kafaya koydukmu bi ziyaret ederdik işte... Onun için zaten bize de kızmazlardı..

Bizim ceviz ağaçları da böyleydi.. Ben gündüzleri rahatlıkla yerdim ama diğer bir kaç arkadaşada verirdim ama yook illede kaçak yenecek.. Onun için geceleri uğrarlardı genellikle... Hatta cevizin altında büyükçe bir taş var ve taşın altıda oyuktu ora-

si bayağı bi ceviz alırdı. Arkadaşlar gündüzleri yaşamadığı için ben gündüz oraya cevizleri sakladım akşamda bazı zamanlar beraber yedik... Yedik ama topu-topu 10 ceviz 15 ceviz... Maksat muhabbet olsun hepsi buydu... O ceviz ağaçları artık yok... Bademler, Elmalar, Armutlar birer birer yok oldular. Adeta sahiplerini özlemişçesine hepside birbirlerine kavuştular...Yıllar öncesi hayatının son günlerini yaşarken bugün onlarda zamana yenik düştü ve yine yıllar önce birisi kurudu ve diğerini sanırım kestiler... Ve böylece hafızalarda Efelerin Cevizi olarak kaldı gitti... Bu resimdeki ceviz ağaçlarında o ceviz

ağaçları sanırım çok iyi hatırladınız.

Burada hafızalarda silinmeyenleri anlatırken genellikle o günkü bahçelerde ağaçların çokluğundan bahsetmekti birazda amacım.. Ama bugün her yer yıkılmış, ağaçlardan eser kalmamış ve adeta insanlara küsmüş bir doğanın kalıntıları olarak içimiz sızlarcasına ama yinede o ihtişamlı günlerindeymiş gibi anlatarak teselli bulmaya çalıştım. İnşallah sizde hafızalarınızda o günleri yaşamış ve hatıralarınızla bir nebze olsa başbaşa kalmışınızdır. Yoksa makasamız ne o meyve, ne de bu meyve... Maksat nostaljileri tazelemek ve mazide bir geziye çıkmaktı... ne dersiniz?

